

Timoteuksen kirje

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje

kesäkuu 2014/Oulu

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelisluterilaisen lähetyshiippakunnan jumalanpalvelusseurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pida talsessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun hattuusi! (1.Tim 6:20)

Mooses, Joosua ja Jeesus

past. Janne Koskela

Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen. Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen hänelle.
(Matt 3:13-15)

Lähetyshiippakunnan pohjoisen ja itäisen alueen lastenleirit pidettiin taas Muhoksella, Korivaaran koululla kesäkuun toisella viikolla. Tällä kertaa käsitelimme raamattuopetuksissa, rukoushetkissä ja leirilaulussa Joosuaa, joka sai tehtäväkseen johtaa Israelin kansan yli Jordanin Luvattuun Maahan, valloittaa maan ja jakaa siitä perintöosa kullekin Israelin heimolle.

Mooses jätti jälkeensä suuret saappaat. Herran antama tehtävä oli Joosualla ihmistä suurempi. Siksi Jumala rohkaisikin häntä jatkuvasti: "Ole luja ja rohkea; älä säikähdä eikä arkaila, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin."

Lupauksensa mukaan Herra Jumala oli Joosuan kanssa, ja Joosua sai tehtävänsä hoidettua. Leirillä me tuttuun tapaan kysimme moneen kertaan: Missä tässä Vanhan Testamentin kohdassa on Jeesus? Monesta paikasta hänet saimmekin löytää. Liitonarkista, kun Jordan ylitettiin ja Jerikon muurit murrettiin; Raahabin ikkunaan koko perheen pelastukseksi solmitusta punaisesta nauhasta, joka muistutti Egyptissä ovenpieliin sivellystä karitsan verestä, Raahabista itsestään, josta tuli vaimo jollekulle Juudan tulevan kuningassuvun miehistä ja joka päättyi Jeesuksen sukuluetteloon; Ain kaupungin valloituksesta, jossa voitto saatiin tappion kautta; Joosuasta itsestään, joka on tehtävänsä puolesta yksi kirkkaimpia kristologisia esikuvia Raamatussa. Jopa niin kirkkaasti, että Taivaallinen Isä valitsi täsmälleen saman nimen Pojalleen. Jeesuksen ja Joosuan nimi, *Jeshua, Jehoshua*, merkitsee: Jumala pelastaa, Herrassa on pelastus. Niinkuin Joosua aloitti työnsä kansan johtajana Jordanin itärannalta, samoin Jeesuskin tuli Johanneksen luokse Jordanin itärannalle ja kulki virran yli kastees-

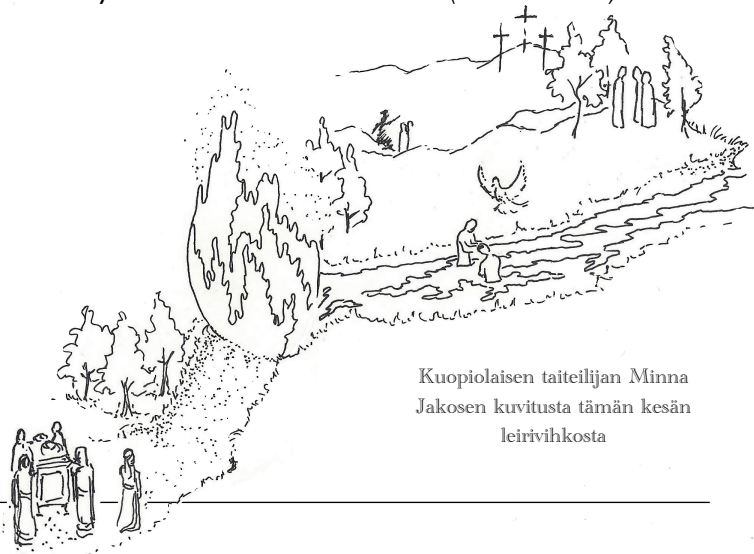
sa, jotta "kaikki vanhurskaus" täytettäisiin hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta.

Mooses toi kansan Egyptin orjuudesta, mutta hän ei saanut johtaa Israelia Jordanin yli Luvattuun Maahan. Mooseksen laki - siis Jumalan laki - on oikea ja hyvä, mutta se ei voi viedä meitä perille. Meidän langenneen lihamme vuoksi laki on voimaton. Siksi tarvittiin Joosua täyttämään Mooseksen työ, ja siksi tarvitaan Jeesus, jonka kautta ihmiskunnalla on mahdollisuus päästä uskon ja kasteen kautta kuoleman virran yli iankaikkiseen elämään. Paavali kirjoittaa Roomalaisille:

Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa synnisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen. (Room 8:3-4)

Toisin kuin Joosualla, Jeesuksen aseena ei ollut miekka ja miehen käsivarren voima, vaan viaton kärsimys ja kuolema. Meidän puolestamme hän kävi kuolemaan, ja esikoisena kuolleista herätettyjen joukosta hän Jumalan voimalla nousi ylös kuolleista, jotta meilläkin olisi perintöosamme siinä luvatussa maassa, jota Joosuakin jäi ikävöimään.

Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan. (Luukas 12:32)

Kuopiolaisen taiteilijan Minna Jakosen kuvitusta tämän kesän leirivihkosta

Kuulumisia Timoteus-yhteisön talousrintamalta

Mika Jylhä

Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. (Ps. 127)

Jumala rakentaa. Meidät onnelliset on kutsuttu näkemään vaivaa. Jos annamme Jumalan rakennustyöhön siitä mitä olemme saaneet, voimme luottaa ettei vaivannäkömme valu hukkaan.

Timoteuksen Luterilaisen Seurakunnan talous oli viime vuonna hyvä. Ylijäämää tuli noin 2000€ menojen ollessa noin 45000€. Ylijäämä käytettiin Lähetysshiippakunnan yhteisiin menoihin ja muiden seurakuntien tukemiseen. Jumala on rakentanut ja te olette nähneet vaivaa.

Tämän vuoden tilanteesta voin iloisesti todeta että kolehti-tulot ovat kasvaneet. Tulot ovat tältä vuoden viideltä ensimmäiseltä kuukaudelta keskimäärin n. 4500 € /kk ja menot n. 4700€ /kk. Menot ovat kasvaneet viime vuodesta enemmän kuin tulot.

Seurakuntamme toiminta rahoitetaan pelkästään vapaaehtoisilla lahjoituksilla. Niillä myös tuetaan toisia Lähetysshiippakunnan seurakuntia, jotka eivät ole vielä omavaraisia ja siten tarvitsevat apuamme. Kannatuksen voi antaa perinteisesti kolehtihaaviin tai tilille (ks. tilinumero ja viite jäljempänä). Muistakaa tukea seurakuntaa myös kesällä, jolloin väkeä on yleensä vähemmän, mutta kulut entisellään, ja lomarahojen ja lomatuuraajien matkakorvausten takia oikeastaan isommatkin kuin muuten. Kiitos tuesta!

Siunattua kesää toivottelee Mika

Muuttamatta, syyttämättä?

Enpä arvannut, miten vaikeaa onkaan kirjoittaa tätä juttua Timoteuksen kirjeeseen. Viime vuonna talousaiheet ikäänkuin pomppasivat sydämelle. Vaikeus ei ole siinä, ettenkö haluaisi kirjoittaa. Mutta ossaanko kirjoittaa niin, että Jumalan armo saisi kasvaa meissä, ympäröidä meidät sekä messussa että arjen keskellä?

Toivon, että meillä kaikilla on elämässä ilon, onnen ja toivon hetkiä ja kausia. Kun katson taaksepäin omaa elämäni ja perheemme elämää, muistan paljon näitä hetkiä. Viime kesältä on jäänyt elävästi mieleen se onnen keidas, kun 3v-tyttärentytär istui Vaarin sylissä ruohonleikkurin penkillä ja leikkasimme ruohoa heppoja varten. Pieni tyttö, kuulosuojaimet päässä, hihkui jännityksestä ja onnesta; ajoimme alas mäkeä ja toisesta kohdasta ylös. Vaarin käsi piti tytöstä kiinni. Tytön sormet pitivät tiukasti kiinni leikkurin isosta ratista. Mekin elämme taivaallisen Isän sylissä. Hän on merkinnyt meidät Karitsan verellä. Usko Ylösnousseeseen on Häneltä saatu lahja. Hänen armonsa ympäröi meidät ja Isän sydän iloitsee, kun hihkumme elämän pienistä iloista.

Elämässä voi tulla vastaan myös erämaata. Vuosia sitten minulla oli paljon töitä, tulevaisuus näytti auvoiselta, perheemme kasvoi, talous näytti lupaavalta ja rakensimme oman talon. Rukoilin joka päivä ja muistin lapsiani ja ystäviäni. Joka viikko luin Uusi Tie -lehden läpi mutten saanut siitä mitään. Yhä useammin sunnuntaina jumalanpalvelukseen lähteminen jäi meillä väliin. Tätä jatkui pitkään. Monessa asiassa venyitin omatuntoa, yritin pitää synnit piilossa. Sitten vauhti alkoi hiipua. Kun aloimme rakentaa uutta taloa Tyrnävälle, sain töistä potkut. Taloon tuli rakennusvirheitä, taloutemme kiristyi, äitini kuoli, jouduin lopettamaan autolla ajamisen näkövammaani vuoksi, sairastuin masennukseen.

Nyt jälkikäteen ymmärrän, että hengellinen erämaa ja vaikeudet olivat taivaallisen Isän karhea käsi tai vihta, jolla Hän rakastaen kaitsi meitä. Vaikeuksien keskellä Raamattu

Jukka Kemppainen

alkoi uudestaan maistua. Kaipasin hengellistä ruisleipää. Monet hengelliset kirjat olivat pettymys. Useimmissa kirjoissa keskeistä oli joko oma usko tai sana "minä". Myös hengellisissä lauluissa "minä" oli kovasti esillä. En löytänyt itsestäni halua rukoilla, ylistää Jumalaa, viedä evankeliumia eteenpäin. Kehotukset tuntuivat raskailta ja Jumalan armo oli laihaa.

"Rakastaako kukaan minua sellaisena kuin olen, muuttamatta, syyttämättä?" Nämä sanat pyörivät mielessä muutama vuosi sitten. Sanat ovat Erkki Lemisen runosta. En voinut uskoa, että joku on osannut kirjoittaa runon sydämeni hädästä. Runo jatkuu. *"Sitä kysyn ajaessani yksin öisellä autiolla tiellä. Näen äitini lempeät silmät. Ne sanovat: kyllä. ja ryöväri ristiltään kuiskaa: kyllä, kyllä."* Kyynelet valuvat. Nytkin on vaikea uskoa, että Jumalan armo Kristuksessa kuuluu minullekin. Minun sydämhän on täynnä syntiä, varsinkin sellaista, jota en halua paljastaa muille.

"Muuttamatta, syyttämättä." Eihän näin voi sanoa. Nehän ikäänkuin antavat luvan tehdä syntiä. Minähän en edes halua muuttua, tehdä parannusta. Voiko kukaan ihminen, Jumalasta puhumattakaan, hyväksyä minut kaikkien syntien kanssa? Jospa yritän ensin siistiä elämäni ja vasta sitten käyn Jumalan eteen. Mutta kun syntiä löytyy yhä enemmän kuin ehdin "siistiä". En jaksa enää yrittää.

Muuttamatta, syyttämättä Jeesus Kristus tulee minun ja sinunkin luokse. Karitsan veri puhdistaa synnistä ja myös niistä synneistä, joita häpeän. Tämä on se Jumalan armo, joka kantaa läpi elämän ja läpi kuoleman. Kerran taivaassa saamme olla siinä joukossa, joista sanotaan ilmestyskirjassa:

"Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä."

LASTENLEIRILLÄ AIKUISENA

Marja-Liisa Lamberg

Sain olla kolmannen kerran Lähetyshiippakuntamme järjestämällä lastenleirillä Muhoksella, Korivaaran koululla. Meitä aikuisia tarvitaan siellä monenlaisiin tehtäviin lasten ja nuorten kanssa. Tänäkin vuonna pienten lasten ja varhaisnuorten leirille osallistui yhteensä viisikymmentäseitsemän lasta.

Miten saada kaikki pysymään järjestyksessä, ja aikatauluissa näinkin ison joukon kanssa? Miten saada ruokittua, opetettua, leikitettyä, pysymään sovussa, tai sovitettua ristiriitoja? Tai kenellä on aikaa lohduttaa koti-ikäväistä tai muuten vain murheissaan olevaa lasta? Kenellä on aikaa jakaa lasten ja nuorten ilot ja surut? Näitä kaikkia edellämäinittuja asioita kuitenkin tapahtuu ja monenlaisia asioita sattuu, kun noinkin iso joukko on koolla varsin tiiviisti, 2-3 päivän ajan.

kelevia. Tänä vuonna aiheena oli VT:n Joosua. Hänen hahmonsia vierailikin meidän aamun ja illan rukoushetkissämme niin että minäkin pääsin sisälle edes jotenkin Joosuan tehtävään Israelin kansan johtajana. Huonommin olen Vanhan Testamentin nimittäin lukenut.

Itse toimin leirillä lähinnä keittiö- ja ruokahuoltotehtävissä. Valmiit ruuat tilataan Oulunsalosta Lounastuotteelta, mutta niiden lämmittäminen, esillelaitto, tarjoilu, siivous ja tiskaus vaativat oman aikansa. Tänäkin vuonna keittiö- ja siivoushommissa oli minun lisäksi kaksi muuta ahkeraa emäntää.

Ihmeesti kaikki kuitenkin on järjestynyt. Lapsemme ja nuoremme osallistuvat innokkaasti opetustilanteisiin, leikkeihin, retkiin, ja kaikkiin yhteisiin hetkiin. Jo tutuiksi tulleet ja uudet lapset lapset muodostavat joka kesä omina yksilöinä aina uudenlaisen leirin, vaikka puitteet pysyvätkin suurin piirtein samoina. Joka kesä olemme tehneet retken koulun takana sijaitsevaan Kopsansaareen, Ilkan veneen kuljettamana. Saaressa meillä on ollut erilaisia seikkailuita, ja tehtäväpisteitä. Tänä vuonna mm. ammuimme tarkkuutta puhallusputkella ja jousella. Ne lapset ja nuoret, jotka halusivat uida hyissä Oulujoen vedessä, saivat siihen mahdollisuuden.

Tietysti retkeen kuului myös makaranpaisto ja muiden retkieväiden syönti raikkaassa ulkoilmassa.

Hengellistä opetusta lapset/nuoret saivat parhailta opettajiltamme, jotka pääasiassa olivat Lähetyshiippakuntamme pappeja, tai siksi opis-

Noin viisi kertaa päivässä aterioimme, joten samat hommat useasti päivän aikana haukkaavat luonnollisesti ison ajan päivästä tässä palvelutehtävässä.

Silti pyrin usein osallistumaan muiden leiriläisten kanssa myös yhteisiin tapahtumiin, kuten aamu- ja iltahartauksiin. Niistä sain itsekkin aina voimaa aloittaa uuden päivän, ja päättää päivän askareet kiittäen Häntä, joka yksin ja ainoana tarjoaa meille kaikkia ajallisia (kesäisen luonnon, ystävyiden, ihanat lapset ja nuoret) ja iankaikkisia (Raamatun sana) aarteitaan.

Aina olen saanut leireiltä palata hyvällä mielellä, ja kiitollisena yhteisestä ajasta, jonka sain leirillä viettää,

omassa palvelustehtävässäni yhdessä muiden kanssa. Rohkaisen myös muita aikuisia osallistumaan, jos Herra suo, tulevana kesinä, omien mahdollisuuksien mukaisesti, leireille. Ne ovat olleet, minulle, aina vähän erilaisia, mutta hienoja kokemuksia, joista soisin myös muiden seurakunnan aikuisten pääsevän osalliseksi!

LINTUKENGÄT

Pikkupoikani nukkuu,
itse valvon ja mietin,
miten voin tietään helpottaa.
sidon jalkaansa lintukengät.

Keittiön lattialla leluja,
ei hän niihin kompastu,
vaan ylitse kantaa
lintukengät.

Kun hän kouluun menee,
sitten aikanaan,
niin koulutiensä suojaa
lintukengät.

Ja kun tulee elämän tie,
niin yli kuoppien ja kivien
ja kaiken vaarallisen
kantaa lintukengät.

Ja kun lapseni vanhaks tuut
ja vanhuuden uneen nukut,
niin ikaikojen Jumalan luo
sinut vie lintukengät.

On lintukengät
oman isäsi rukoukset,
suojelusenkelit kuin linnut
tiesi, lapseni, siunaavat.

Yhteystietoja

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan pastori Janne Koskela on käytettävissäsi, jos sinulla on kysyttävää seurakuntaan liittyen, haluat ripittäytyä, keskustella hengellisistä asioista tai selvittää oman elämän sotkuja ja umpikujia. Ota rohkeasti yhteyttä! gsm 050 3667747, email janne.koskela@luthersaatio.fi. Pastorin puhelinpäivystys-ajat: su klo 16-17.30, ke klo 10-12. Janne on kesälomalla 21.6.-25.7.

Jannen musiikkia löytyy Youtubesta osoitteella <https://www.youtube.com/user/Jnnskrkskl>

Pastori Jyrki Anttinen, Pello: gsm 040 - 5838042, email. jyrki.anttinen@luthersaatio.fi

Tiliyhteys: FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 Keräyslupa 2020/2013/3630

Rukoile kanssamme!

Kiitämme:

Jumalan armon täyteydestä Kristuksessa sekä armonvälineiden osallisuudesta.

Jumalan perheväen yhteydestä.

Lähetysshiippakunnasta ja piispa Ristosta.

Antti ja Anna Leinosesta. Antti sai pappisvihkimyksen helatorstaina ja aloittaa elokuussa työn Rovaniemellä ja Sodankylässä.

Varjeluksesta lastenleirillä ja iloisista oppimiskokemuksista Joosuan kirjan äärellä.

Pyydämme:

Siunausta kesälomiin, työn suunnitteluun ja kaikkiin kohtaamisiin

Viisautta ja johdatusta lähetysshiippakunnan seurakuntaverkoston rakennustyöhön

Siunausta Janne- ja Jyrki-pastorille ja heidän perheilleen sekä Ristopiispalle ja vaimollensa Marja-Liisalle

Siunausta Typön, Aitan ja Mayn perheille lähetyskentillä.

Siunausta Jarai-kansalle ja muille vainotuille ympäri maan piirin. Erityisesti muslimimaiden vainotuille kirkkoille.

Jumalan huolenpitoa talousasioihin - uskollisia tukijoita ja esirukouksilijoita.

Armolahjojen täyteyttä seurakunnalle.

Vastuunkantajia ja sitä, että kaikki saisivat löytää oman paikkansa seurakunnassamme.

Uskollisuutta vähässä ja palvelijan mieltä.

Jumalan siunausta ja herätystä koko Suomen ev. lut. kirkolle, sen jäsenille, paimenille ja päättäjille sakenevan pimeyden keskelle.

Kaikkien maailman uskovien yhteyttä.

Messu joka sunnuntai klo 10.30.

Tuulimyllynkatu 18

Tervetuloa!

